

a kaj še je dela potem, preden tiskarna ves ogromni imenik dovrši! Da vse to doženemo o pravem času, treba je, da novi in stari udje za goda pristopajo k družbi. Naj se to že zdaj godi; saj ne bo več dolgo, ko po družbenih pravilih nabiro končamo. Do dne 5. sušca je skrajni čas, do katerega imajo gg. poverjeniki doposlati vpisane ude in udnino; kdor se oglasi pozneje, nima pravice do vseh knjig po jednem goldinarju, ampak mora plačati za knjige po pravilih toliko, kakor po knjigarnah, in tu velja knjige od jednega leta še čez 3 gld. 50 kr.

Zatorej prav lepo prosimo častite naše poverjenike, vse duhovnike in rodoljube, naj ob vsaki ugodni priliki v cerkvi kakor zunaj cerkve zopet svojo zgovorno besedo zastavijo v korist Mohorjeve družbe in njenih udov, da nas letos ne bode nikakor manj, ampak kar mogoče še več od lanskega leta. Seveda bo to marsikje že težko šlo, zakaj v nekterih župnijah so — hvala Bogu — že na vrhuncu in ne morejo više, a z druge strani je le še dosti krajev, kjer bi se dalo še mnogo udov pridobiti, ako se ljudstvo bolje in večkrat opomni na Mohorjevo družbo ter se jim razložijo velike in mnogovrstne koristi, ki udom dohajajo iz nje. Gotovo duhovnik in vsak pošten človek z bridkostjo opazuje in ga v srce boli, ko vidi, kako neotesana je tú in tam mladina, včasih še celó starina, in koliko se nahaja pri ljudéh še res prave dušne grdobe. Kaj storiti, kako opomoči? Eden naj gotovejših pomočkov je Mohorjeva družba! Skušaj človeka zanimati za njene knjige, za njih berilo, pa ga boš ali ohranil nepokvarjenega ter ga še višje olikal, ali pa mu boš premenil neugodno podobo v tako, da bo zopet človeka dostojna in naposled božja. V to delovati — kdo bi ne hotel, kdor ima srce na pravem mestu: duhovnik za svojo izročeno mu čredo, predstojnik za svoje podložnike, oče in mati za svoje otroke, gospodar za svoje domače ljudi!

Knjige izidejo iste, kakor so napovedane v „Glasniku družbe sv. Mohorja“ v letošnjem Koledarju. Večinoma so že v stavku in deloma v tisku dovršene, le na „Zgodbah sv. pisma“ delujeta najbolj njih marljivi g. pisatelj in potem tiskarna, družbenega koledarja za l. 1897. pa se bomo kmalu lotili. Za zadnjo to knjigo prosimo gg. pisatelje še prav mnogih dušnih prispevkov.

Molitvenik „Marija Devica, majnikova kraljica“ se dobi vezan v platno z rudečo obrezo po 40 kr., v usnje z zlato obrezo po 60 kr. doplačila.

Bog nam blagoslovi v novem letu Mohorjevo družbo tako, da bo Slovencem v časno in

večno srečo, pa v veliko čast pred svetom! Torej ne nazaj — ampak le naprej!

V Celovcu, dné 16. prosinca 1895. leta.

Odbor.

Katoličanstvo in narodnost.

V Trstu je začel izhajati laški tednik „L' amico“, ki piše v svoji prvi številki v programu med drugim to-le:

„Nihče naj ne misli, da smo mi, četudi smo katoličani ne samo po imenu, ampak tudi v dejanju, brezbrizni za oni jezik, ki se je prvi glasil na naših ustnicah. Kaj še! V njem smo tudi mi izgovarjali prve besede in izrekli prve molitve; ker smo vzgojeni v sladkem našem jeziku, zato ga ljubimo in cenimo tudi mi, kakor je vreden; tudi mi smo brali svoje velike pesnike — učitelje narodov; tudi mi poznamo čarobnost svojega materinskega jezika; tudi mi pripoznavamo neizmerne dobrrote, katere je laški jezik dal omiki sploh in naši ljubljani domovini posebej. Četudi torej hočemo vedno ostati zvesti podaniki vzvišene osebe, ki nas vlada. čutimo ob jednem, da smo Italijani, in na tak način ne storimo nič drugega, kakor da prav rabimo pravice, katere nam dovoljujejo naši zakoni.“

Zatorej se bo naš list potrudil, da bo pospeševal z vso silo in stanovitnostjo duševne in gmotne koristi primorskih Italijanov, in si bo štel v čast braniti zgodovinski in starodavni značaj naših mest in naših oblastnij v soglasju z našimi očetovskimi sporočili.“

Knjige „Matice Hrvatske“ za l. 1895.

Ravnokar so nam došle knjige za minulo leto.

1. Kučera: *Naše Nebo*. (Pouč. knj. XX.)
2. Lopašič: *Oko Kupe i Korane*.
3. Osman-Aziz: *Bez nade*. (Zab. knj. CLXXVI—CLXXVIII.)
4. Potapenko: *Pripovijesti*. (Slav. knjižn. knj. III.)
5. Bogović: *Pjesnička djela*. Knjiga treća.
6. Jagić: *Ruska književnost u osamnaestom stoljeću*. (Slike iz svjetske književnosti. Svezak III.)
7. Harambašić: *Izabr. pjesme*. (Zab. knj. CLXXIX—CLXXXII.)
8. Tomić: *Za kralja — za dom*. Pripoviest. Dio drugi. (Zabavna knj. CLXXXII do CLXXXV.)
9. Vojnović: *Ekvinocij*. Drama. (Zab. knj. CLXXXVI—CLXXXVII.)